

چند بار در نشریات مختلف گفت‌وگوهایی از وی خوانده و عکس‌هایی هم از او دیده بودم، اما هیچ‌گاه از نزدیک او را ملاقات نکرده بودم. با آن‌که برای انجام این مصاحبه، سومین باری بود که قرار می‌گذاشتیم و مشغله‌های بی‌شمار فرصت و اجازه‌ی انجام آن را نمی‌داد. اما این بار خوشبختانه موفق به دیدار و انجام گفت‌وگو می‌شویم. در طول سال‌هایی که مشغول به این حرفه هستم شاید یکی از معدود شخصیت‌هایی بود که آدمی را به شدت تحت تأثیر خود قرار می‌داد. طی نزدیک به دو ساعتی که با او مصاحبه می‌کردیم چند بار دچار «حالاتی» شد! نخستین بار هنگامی که در میانه‌ی مصاحبه، پرسشی را در مورد یاسر عرفات مطرح کردیم، پیرمرد با فریادی بلند صحبت‌مان را قطع کرد ... رئیس عرفات! نه عرفات! و بار دوم وقتی از وی در مورد حمایت‌های اعراب سؤال شد با حرکات دست‌هایش و به زیر افکندن سرش، خواست که از این سؤال صرف‌نظر کنیم! ... و اما در مرتبه سوم، هنگامی که از او در مورد قطع‌نامه ۱۹۴۸ سازمان ملل متحد پرسش می‌شود ... اندکی به فکر فرو می‌رود و پس از چند ثانیه‌ای مکث با نگاهی تند می‌گوید: اولاً تاریخ آن قطع‌نامه، ۲۹ نوامبر ۱۹۴۷ بود؛ در آن قطع‌نامه، تنها ۶ درصد از خاک فلسطین را متعلق به ما می‌دانست. و مرتبه‌ی آخر از او در باره‌ی واپسین راه‌حل پایانِ مخاصمه پرسش می‌کنیم، پیرمرد لحظه‌ای خودش را به سمت جلوی صندلی می‌کشانند و با نگاه مهربانانه‌ای که محبت و عشق در چشمان سبز رنگش موج می‌زند، به نکته‌ای در دورست‌ها خیره شده و با صدای لرزان و صمیمانه‌ای می‌گوید: ما هم دوست داریم مثل همه‌ی مردم دنیا زندگی بکنیم ... بعد آرام و آهسته و نجواگونه می‌گوید: اگر آمریکا و اسرائیل بگذارند ... در این گفت‌وگو و شنود از همراهی عزیزانی چند برخوردار بودیم که از آن میان مهربانان: رضا جلودارزاده و عبدالخالق طاهری سهمی ویژه دارند. مهرشان مانا!

گفت‌وگوی اختصاصی «اندیشه‌جامعه» با صالح الزواوی

• سفیر فلسطین در ایران •

ما هم دوست داریم

زندگی کنیم

◆ با سپاس از این که چنین فرصتی به ما دادید. شاید بد نباشد برای شروع این گفت‌وگو ببینیم تعریف و برداشت شما از «انتفاضه» چیست؟

صلاح الزواوی: انتفاضه، سلاحی مردمی است برای توازن قدرت و استفاده از ابزارهایی در برابر حملات اسرائیلی‌ها. آن‌ها از مدرن‌ترین سلاح‌های کشتار جمعی برخوردارند و علیه مردم بی‌دفاع به کار می‌گیرند، سلاح‌هایی که از آمریکایی‌ها دریافت می‌کنند. انتفاضه تا زمانی ادامه خواهد یافت که سرزمین‌مان در اشغال اسرائیلی‌هاست. ما از سرزمین خودمان، از مقدسات خود، از مردم خود و از تأسیسات خودمان، دفاع می‌کنیم. ما سلاح‌های پیشرفته نداریم، انتفاضه تنها سلاح ماست. یعنی همه‌ی مردم ما در یک قیام مردمی و فلسطینی از سرزمین خود دفاع می‌کنند. در این مبارزه ما از وسایلی مانند سنگ استفاده می‌کنیم. ما که سلاح دیگری نداریم. ما که هواپیمای جنگی نداریم. پس «انتفاضه» یعنی قیام عمومی.

◆ آیا در حال حاضر انتفاضه به‌عنوان یک استراتژی برای دولت خودمکران فلسطین مطرح است؟

صلاح الزواوی: اخیراً ما دوبار متوسل به انتفاضه شدیم: بار اول مربوط می‌شود به سال ۱۹۸۷ میلادی و ۷ سال هم ادامه داشت تا این که با قرارداد صلح اسلو متوقف شد. این مرحله تا سال ۱۹۹۳ ادامه داشت. انتفاضه‌ی دوم در دفاع از مسجدالاقصی به نام «الاقصی» خوانده می‌شد و از سپتامبر سال ۲۰۰۰ میلادی شروع شد، چون در آن زمان به دستور همین آقای شارون، اسرائیلی‌ها مسجدالاقصی را مورد تجاوز قرار دادند. ما در آن زمان ۲۵ شهید دادیم و این مبارزه همچنان هم ادامه دارد.

◆ از این توضیحات‌تان سپاسگزاریم، اما منظورمان این بود که آیا انتفاضه یک استراتژی است؟ این استراتژی تاکنون چه ثمراتی داشته است؟

صلاح الزواوی: شما به «دولت خودمکران فلسطین» اشاره کردید. چه در صلح اسلو که دولت خودمکران فلسطینی تأسیس شد و چه در کمب دیوید، مسئولان فلسطینی قبول نکردند مسأله‌ی قدس و مسجدالاقصی دست اسرائیلی‌ها باشد. ما شهید دادیم، تعداد

بی‌شماری از فلسطینی‌ها معلول شدند و مجروح شدند.

ما در حال حاضر ۵۰ هزار مجروح داریم و این از نتیجه‌ی انتفاضه‌ای است که از تجاوز مسجدالاقصی آغاز شد. ۵ هزار شهید و ۱۰ هزار معلول داریم. صدها کودک و خردسال در میان آن‌هاست، بسیاری از قدیمی‌ترین درختان زیتون توسط اسرائیلی‌ها قط شد. تمام تأسیسات دولت خودگردان به وسیله‌ی سلاح‌های پیشرفته‌ی اسرائیلی‌ها که از آمریکا دریافت می‌کنند، به کلی نابود شد. حتی تمام تأسیسات فلسطین نابود شد و خسارت تقریبی آن قریب به ۸ میلیارد دلار است. ولی الحمدلله آنان هم دچار تلفات شدند. ۸۵ درصد در جهانگردی و ۵۰ درصد در صنعت و هم‌چنین خساراتی هم در بخش کشاورزی متحمل شدند. به‌طوری که اساساً امنیت در سرزمین‌های اشغالی کم شد و الان، در هیچ جای اسرائیل امنیت وجود ندارد. مقتولان اسرائیلی هم تا این مدت نزدیک به سه هزار نفر تخمین زده می‌شود و تعداد مجروحان آن‌ها هزاران نفر است. با عملیات‌های استشهادی که داشتیم نزدیک به یک میلیون نفر از مهاجران اسرائیلی از این کشور رفتند. یک میلیون یهودی فرار کردند. ۳۰۰ هزار نفر نیز در انتظار دریافت ویزا هستند. خسارتی که به اسرائیلی‌ها به لحاظ مادی وارد شده است تقریباً ۵ میلیارد دلار برآورد می‌شود. نزدیک به یک هزار افسر و سرباز اسرائیلی فرار کردند. ما تلفات زیادی دادیم اما آن‌ها هم تلفات زیادی را متحمل شدند.

◆ آیا شما عملیات استشهادی را که اخیراً بر سر آن‌ها هم افزوده شده است و در برخی موارد نیز افراد «عادی» و «غیرنظامی» را مورد هدف قرار می‌دهد، را در چارچوب اهداف انتفاضه ارزیابی می‌کنید؟

صلاح الزواوی: ببینید! اولاً مسایل خیلی روشن است. اسرائیلی‌ها از همه جای دنیا آمدند به فلسطین. آنان از متجاوزانند چون تمامی آن‌ها از کشورهای دیگری آمدند و کشور ما را اشغال کردند و موجب ترک و آوارگی فلسطینیان شدند. وقتی کسانی وطن شما را اشغال کنند و موجب رانده شدن شما از کشور و سرزمین خودتان شوند، آیا این قابل قبول است؟ این یک تجاوز است. ما زندگی را دوست داریم. مثل همه مردم دنیا، ما هم دوست داریم زندگی بکنیم. وقتی

یک پسر و یا دختری که ۱۶ سال سن دارد و دست به عملیات شهادت‌طلبانه می‌زند ما باید از خودمان بپرسیم چرا؟ آیا این جوان پسر یا دختر زندگی را دوست نداشتند؟ آیا آن‌ها نمی‌خواستند زندگی بکنند؟ آن‌ها هم دوست داشتند مثل تمام هم‌سن و سالان خود در سراسر دنیا، زندگی بکنند و از زندگی خود لذت ببرند. ازدواج بکنند و برای آینده‌ی خودشان تصمیم بگیرند. به دانشگاه بروند، صاحب خانه باشند و ... ما باید از خودمان بپرسیم که چرا یک جوان فلسطینی حاضر می‌شود از همه‌ی این‌ها بگذرد و دست به عملیات استشهادی بزند. وقتی این جوان می‌بیند خانواده‌اش توسط اسرائیلی‌ها کشته شدند و یا تمام خانه و کاشانه‌شان ویران شد، وقتی یک جوان شاهد کشته شدن خواهر یا برادر خود و یا پدر یا مادر خود هست، و وقتی می‌بیند کشورش، مردم‌اش و همسایه‌اش همه و همه توسط دشمن در حال نابود شدن است، چگونه می‌تواند ساکت بنشیند؟! به هر حال هر انسانی می‌خواهد زندگی بکند، من مثل شما و شما هم مثل من! آیا اگر شما در چنین شرایطی قرار داشتید ساکت می‌نشستید؟ آن چیزهایی که من ذکر کردم بیش‌تر از زندگی اهمیت و ارزش دارد و چون آن جوان به این نتیجه می‌رسد دست به عملیات استشهادی می‌زند.

◆ در میان گروه‌های مختلف فلسطینی، گروه‌هایی وجود دارند که به‌عنوان «گروه‌های بنیادگرا» از آن‌ها نام برده می‌شود و بعضاً هم دست به عملیاتی خارج از چارچوب اهداف دولت خودگردان می‌زنند...
صلاح الزواوی: منظور شما از بنیادگرا همان «اصولین» است؟

◆ به‌عبارتی، گروه‌هایی مانند جهاد اسلامی یا حماس، است که به گروه‌های «تندرو» هم معروفند. آیا بین این گروه‌ها با دولت خودگردان فلسطین وحدت لازم وجود دارد؟ آیا برخوردی این گروه‌ها علیه مواضع اسرائیلی‌ها مورد تأیید دولت خودگردان فلسطین است؟

صلاح الزواوی: بنده منظور شما را از «تندرو» نمی‌فهمم!؟

◆ منظورمان از «تندرو» به‌عبارتی، همان «گروه‌های رادیکال» است؟

صلاح الزواوی: ببینید! اولاً در میان تمام گروه‌های فلسطینی قوی‌ترین وحدت و همبستگی وجود دارد؛ مسأله‌ی دوم، مسأله‌ی استشهادهای است که بنده در این مورد خیلی روشن به شما پاسخ دادم.

◆ دوباره می‌پرسیم: برخی از کشورها یکسری از سازمان‌ها و گروه‌ها را در خاورمیانه و هم‌چنین در فلسطین نظیر حماس، جهاد اسلامی و یا حزب‌الله را در لبنان به‌عنوان «گروه‌های تروریست» و «بنیادگرا» معرفی می‌کنند؛ در این رابطه نظر شما چیست؟

صلاح الزواوی: اولاً بوش تروریست است؛ آمریکا و اسرائیل تروریست هستند؛ شما ببینید، الان مدت بیش از یک‌سال است که اسرائیلی‌ها مشغول قتل عام مردم فلسطین هستند. اسرائیلی‌ها سرزمین ما را اشغال کردند و از سرزمین‌های مختلف مهاجران یهودی را به سرزمین‌های اشغال شده آوردند و شهرک‌های یهودی‌نشین را تأسیس کردند، به چه قیمتی بود؟ به قیمت کشته شدن مردم بی‌پناه فلسطین با کمک آمریکا و انگلیس. آیا این تروریسم نیست؟ اسرائیل وقتی که در سال ۱۹۴۸ میلادی تأسیس شد در این مدت صدها عملیات ضد فلسطینی انجام داد، اسرائیلی که با کمک و حمایت مستقیم انگلیس تأسیس شد و

تأسیس‌اش موجبات ترک و آوارگی فلسطینیان را فراهم آورد. اسرائیل همواره از سوی کشورهای غربی به‌ویژه انگلیس و آمریکا حمایت می‌شود. آیا این تروریسم نیست؟ الان شما با چه کسی دارید مصاحبه می‌کنید؟ با چه کسی دارید ملاقات می‌کنید؟ با یک آواره؛ من هم یکی از این آوارگان هستم در سرزمین شما! من سفیر فلسطین در تهران، در کشور شما، من یک آواره هستم، این ارهاب هست یا خیر؟ این تروریسم هست یا خیر؟ تروریسم به چه چیزی می‌گویند؟ آواره کردن مردم فلسطین و جلب مهاجران از دیگر کشورها برای تأسیس کشوری به‌نام اسرائیل. آیا این تروریسم نیست؟ بدون تردید همه‌ی این‌ها بر دوش غرب، انگلیس و آمریکا است. با این تفصیل آیا من تروریست هستم؟ چرا باید فکر کرد آن‌هایی که از وطن‌شان، از دین‌شان دفاع می‌کنند، تروریست‌اند؟

◆ جناب آقای سفیر ...

صلاح الزواوی: نه! نه! من حرفام تمام نشد ... این‌ها قهرمان‌اند نه تروریست. حزب‌الله چرا تروریست است؟ وقتی اسرائیل در سال ۱۹۸۲ جنوب لبنان را اشغال کرد و مورد تجاوز قرار داد، آیا این عمل اسرائیلی‌ها مصداق تروریسم نیست و آن‌وقت حزب‌الله لبنان که در برابر اشغال متجاوزان از وطن خود دفاع می‌کند تروریست به حساب می‌آید؟ نه! نه! این‌ها تروریست نیستند. این‌ها بزرگ‌اند؛ عظیم‌اند و قهرمان‌اند.

بوش در زیر فشار صهیونیسم و بی‌اطلاعی‌اش است که این سخنان را بر زبان می‌آورد. این ظلم بزرگی است علیه تمام گروه‌های اسلامی اعم از جهاد اسلامی، حزب‌الله لبنان که آنان را «تروریست» بخوانند.

◆ جهان امروز، آقای «عرفات» را به‌عنوان

نماد به حق مقاومت مردم فلسطین می‌شناسد و نقش و شخصیت و نوع مقاومت ایشان را می‌ستاید. تا جایی که بیان هر نوع موضع‌گیری و یا مطالبی در مورد فلسطین بدون توجه به نقش محوری وی نارسا و تحلیلی ناقص می‌نمایند. برای خوانندگان خیلی جالب خواهد بود که از زبان شما در مورد ایشان و شخصیت محوری وی بشنوند؟

صلاح الزواوی: عرفات نه! ... رئیس عرفات ... و رئیس ابوعمار، مؤسس، مبارز انقلاب فلسطین و

صلاح الزواوی: مشکل به وجود آمده در کنفرانس سران عرب در بیروت است. آنجا همه ی اعراب رأی به شناسایی اسرائیل دادند، با این شرط که اگر اسرائیل از همه سرزمین های عربی عقب نشینی کند، آن را به رسمیت خواهند شناخت. اما پاسخ شارون چه بود؟ حمله به کرانه باختری رود اردن و هم در آینده ی نزدیک به نواز غزه. مشکل اصلی شناختن یا نشناختن اسرائیل نیست، مشکل اصلی شارون به دنبال اسرائیل بزرگ است. شارون دنیال سوریه، لبنان، عراق و سایر سرزمین ها است. این یک هم پیمانی استراتژیکی است که بین

رئیس سازمان ساف و رئیس دولت خودگردان. او همواره از حقوق مردم فلسطین دفاع می کند. متأسفانه ایشان در حال حاضر در محاصره ی اسرائیلی ها و آمریکایی ها قرار دارد. ایشان همواره ترجیح داده است که در میان مردم مبارز فلسطین و در بطن جریان مقاومت باشد. ایشان اکنون در میان مردم مظلومی است که بدون غذا، بدون دارو و بدون کمترین امکاناتی در حال مبارزه هست، اگر ایشان قبول می کرد که فلسطین را، مسجدالاقصی را و مقدسات مردم فلسطین را تسلیم اسرائیلی کند، بدون تردید اکنون در حصار نبود.

من در این جا می خواهم روی یک مسأله تأکید بکنم: انتفاضه تا آزادی سرزمین و مقدسات ما، و تا تأسیس دولت مستقل فلسطینی و تا برگشتن تمامی آوارگان فلسطینی به سرزمین شان و تا نابودی شهرک های صهیونیسم نشین و ... ادامه خواهد یافت.

◆ به نظر شما یورش های هفت - هشت ماه اخیر اسرائیل تا چه میزان می تواند ناشی از فضای به وجود آمده ی جهانی باشد که تبلورش را در کنفرانس دوربان شاهد بودیم و هم چنین فضای به وجود آمده بعد از وقایع ۱۱ سپتامبر باشد؟

صلاح الزواوی: بدون تردید این سنوآل خیلی مهم است. بنده معتقدم اسرائیلی ها و شارون بعد از عملیات افغانستان از فضای به وجود آمده استفاده کردند و برای بوش توضیح دادند که فلسطینیان و انتفاضه و عرفات قاتل هستند و در ذیل این نظریات شارون، نابودی دولت خودگردان و نابودی انتفاضه ترسیم شد. با مقاومت مردم فلسطین و با کمک و حمایت کشورهای عربی و اسلامی و همه ی مردم با انصاف و عدالت خواه جهان، مطمئن هستیم که تشیی شارون منتهی نخواهد شد و دولت مستقل فلسطین تأسیس خواهد شد. تنها راه حل پایان مخاصمه و مسأله ی فلسطین عقب نشینی اسرائیل از جنوب لبنان، از جولان، نوار غزه، کرانه های باختری است و تأسیس دولت مستقل فلسطین به پایتختی قدس شریف است.

◆ شما گفتید: «عقب نشینی اسرائیلی ها از مناطق اشغالی» آیا این سخنان به نوعی به رسمیت شناختن اسرائیل محسوب نیست؟!

شارون و بوش وجود دارد. ما تنها از سرزمین فلسطین دفاع نمی کنیم بلکه ما هم از سوریه، لبنان، عراق و ایران و کشورهای دیگر اسلامی دفاع می کنیم؛ حتا از اردن و مصر.

◆ آن چیزی که دولت بوش از آن به عنوان «حق قانونی دولت اسرائیل در مبارزه علیه تروریسم» نام می برد، چه میزان زمینه های چنین حملاتی را به وجود آورده است؟

صلاح الزواوی: من فکر می کنم در پاسخ به سئوالات قبلی جواب لازم را داده ام، اما فقط این را می گویم که بوش یک دروغ گوی بزرگ است.

◆ به نظر می رسد حمایت از فلسطین در سطح جهانی و ابراز تنفر از اقدامات اسرائیل در هیچ دوره ای در سطح جهانی تا این اندازه فراگیر و عمومی نشده باشد. علت آن را در چه می دانید؟ آیا علت چنین توجهی را در جهانی شدن؟ گسترش وسایل ارتباط جمعی؟ فروپاشی شوروی؟ و یا در مظلومیت و تجاوز بیش از اندازه علیه فلسطینیان می دانید؟

صلاح الزواوی: به نظر بنده حمایت ها و پشتیبانی

جهانی بیش تر تحت تأثیر مظلومیت و تجاوز بیش از اندازه علیه فلسطینیان است. علت های دیگر چنین پشتیبانی های بی نظیری را باید در کنار هم قرار گرفتن بوش و شارون دید. این پشتیبانی ها نشان می دهد که پیروزی ما حتمی است.

◆ شورای امنیت چندین قطع نامه در مورد فلسطین به تصویب رسانده و علی رغم لازم الاجرا بودن، هیچ کدام به اجرا در نیامده است. دولت شما چه اقداماتی در این زمینه انجام داده است؟

صلاح الزواوی: مشکل ما قبلاً به علت وجود دو ابر قدرت در سطح جهان بود: شوروی و آمریکا. در حال حاضر مشکل تحت امر بودن سازمان ملل متحد و شورای امنیت و سازمان های دیگر تحت تأثیر و زیر نظر آمریکاست. ما حتا یک بار تشیییم که جنایات اسرائیل و کشته شدن افرادی گناه در جنین محکوم شود، چون همه ی این جنایات و کشتار و قتل عام مردم فلسطین توسط اسرائیل به دستور آمریکاست. شارون یک مجری است و آمریکا آمر است.

◆ چند روز پیش در خبرها آمده بود که شارون طرح صلح امیر عبدالله را پذیرفته است. نظر شما در مورد کنفرانس بین‌المللی صلح که از سوی شارون مطرح شده چیست؟

صلح الزواوی: اولاً شارون دروغ می‌گوید؛ دوماً وقتی همه‌ی اعراب طرح امیر عبدالله را پذیرفتند، پاسخ شارون این بود که تجاوز علیه کرانه‌ی باختری را آغاز کرد. شارون ضد کمپ‌دیوید یک بود؛ او هم‌چنین ضد صلح اسلو بود. ایشان هیچ‌وقت دنبال صلح نبوده و نیست. شارون به دنبال اسرائیل بزرگ است. مگر کشتار صبرا و شتیلا، قتل عام در قبیحه و در نهالی و روستاهای فلسطینی در ۱۹۴۸ میلادی از خاطره‌ها رخت بر بسته‌اند؟ شارون فقط دنبال قتل و کشتار انسان‌هاست و متأسفانه هم‌کار و هم‌دست ایشان یعنی آقای بوش هم با اوست.

◆ آریل شارون در جایی نسبت به شخص یاسر عرفات گفته بود که عرفات تروریست است و تا زمانی که ایشان در رأس دولت خودگردان فلسطین باشد هیچ صلحی را نمی‌توان در خاورمیانه متصور شد. این گفته‌ی کسی است که جهانیان او را «جنایتکار» و «ضد بشر» می‌دانند؟ آیا ...
صلح الزواوی: از این سنوال بگذریم!

◆ چرا اعراب پس از این همه سال نتوانسته‌اند از فلسطین حمایتی همه‌جانبه به عمل بیاورند؟ علل چنین ناکامی در چیست؟
صلح الزواوی: این سنوال را فراموش کنید!

◆ آقای صلح الزواوی! این عدم حمایت‌ها آیا به عدم همبستگی ...
صلح الزواوی: این سنوال را جای دیگری مطرح کنید! مسلمانان بهتر از اعرابند! ...

◆ چندی پیش مجله تایم از طرح جدید آمریکا در خاورمیانه پرده برداشت. به موجب این طرح، دولت آمریکا در صدد است تا طرحی را اجرا کند که اسرائیل ملزم خواهد شد به‌طور کامل از نوار غزه عقب‌نشینی کند و کلیه‌ی شهرک‌های صهیونیست‌نشین را به‌طور کامل از بین ببرد. از این طرح چه اطلاعی دارید و این طرح تا چه میزان امکان عملی شدن دارد؟
صلح الزواوی: هم شارون دروغ‌گو است و هم بوش.

● آواره کردن مردم فلسطین و جلب مهاجران از دیگر کشورها برای تأسیس کشوری به نام اسرائیل. آیا این تروریسم نیست؟

● ما سلاح‌های پیشرفته نداریم، انتفاضه تنها سلاح ماست

◆ بحران در خاورمیانه در یک دهه‌ی اخیر به اوج خود رسیده است. بسیاری از کشورها طرح‌ها و راه‌حل‌های گوناگونی را ارائه کردند. از طرح صلح اسلو تا مادرید، از طرح تننت تا میچل، تا آخرین آن طرح صلح «امیر عبدالله». چرا هیچ‌کدام از این طرح‌ها عملی نشد؟ آیا محتوای این طرح‌ها یک‌سان ارزیابی می‌شد؟ شما کدام یک از این طرح‌ها را نزدیک‌تر به منافع فلسطینیان ارزیابی می‌کنید؟

صلح الزواوی: اصلاً بنده راغب نیستم به این سنوال شما پاسخ بدهم!

◆ پس بسفرمایید راه‌حل نهایی مسأله‌ی فلسطین را در چه می‌دانید؟
صلح الزواوی: تأسیس دولت مستقل فلسطین به پایتختی قدس و به دور از شانتاژهای اسرائیل و برگشتن تمامی آوارگان فلسطینی.

◆ جناب آقای سفیر! زمانی ابویاز از رهبران فلسطین گفته بود که ما فلسطینیان قطع‌نامه‌ی ۱۹۴۸ شورای امنیت سازمان ملل متحد که اسرائیلی‌ها آن را پذیرفته بودند، نپذیرفتیم و به بخشی از سرزمین فلسطین راضی نشدیم و پس از آن نه تنها آنان بخش خودشان را بلکه سهم ما را هم از ما گرفتند. در واقع، معنای این سخن این است که ما اشتباه کردیم. آیا واقعا چنین است؟

صلح الزواوی: مشکل سنوال‌ها شماست!

◆ آیا قطع‌نامه‌ی ۱۹۴۸ همان چیزی نبود که شما الان به دنبال اجرای آن هستید؟
صلح الزواوی: اولاً آن قط نامه‌ی سال ۱۹۴۸ نبود بلکه ۱۹۴۷ بود! یعنی تقسیم فلسطین. من فکر می‌کنم منظور شما همان قط نامه‌ای است که رأی به تأسیس دو دولت فلسطینی و اسرائیلی می‌داد.

◆ بله دقیقاً منظور، همان قطع‌نامه است؟
صلح الزواوی: این قط نامه در ۲۹ نوامبر ۱۹۴۷ از سوی سازمان ملل متحد صادر شد و بر اساس آن قرار بود که ۵۶ درصد از خاک فلسطین را به اسرائیل و ۴۴ درصد را به فلسطینیان واگذار کنند، اما در عمل این‌طور نبود. در حقیقت ۹۴ درصد مال آن‌ها می‌شد و ۶ درصد سهم فلسطین، چون که ۹۴ درصد از سرزمین فلسطین مال ما بود و آن قط نامه یک ظلم آشکار بود. تنها ۶ درصد مال اسرائیلی‌ها بود و آن قط نامه که ۵۰ درصد از خاک فلسطین را به اسرائیلی‌ها می‌داد با احتساب آن ۶ درصد بود و به درستی ما نپذیرفتیم. بعدها اسرائیلی‌ها آرام - آرام از دولت فلسطین زمین گرفتند و در جنگ ۱۹۶۷ سهم اسرائیلی‌ها شد ۷۸ درصد و سهم ما شد ۲۲ درصد. ما الان ۲۲ درصد را قبول داریم.

◆ آن ۲۲ درصد، کدام بخش‌های فلسطین را شامل می‌شود؟

صلح الزواوی: کرانه‌ی باختری و نوار غزه. ما ۲۲ درصد را قبول کردیم اما یهودی‌ها قبول نمی‌کنند. ما فقط از سرزمین فلسطین دفاع نمی‌کنیم بلکه دفاع ما از تمام کشورهای اسلامی است.

◆ بسفرمایید در حال حاضر تنها راه‌حل چیست؟

صلح الزواوی: ما باید تنها و تنها مقاومت و مقاومت بکنیم. هیچ راه‌حل دیگری نیست. اگر کشورهای دنیا و به‌خصوص آمریکا و سازمان ملل متحد نخواهند که اسرائیل را وادار به عقب‌نشینی به مرزهای سال ۱۹۶۷ میلادی بکنند، ما دیگر هیچ راهی نداریم به جز مقاومت و انتفاضه. ما منتظر حمایت و همبستگی همه‌ی کشورهای اسلامی هستیم.

◆ با سپاس از قبول دعوت و به امید پیروزی.